

[Ib Christensen]

vil være truet inden for en række virksomheder.

Der ønskes derfor fra de europæiske stålforbrugere dispensationer eller overgangsordninger.

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af statsministeren.

Ib Christensen (DR):

Jeg står her med et brev fra en af de mange små virksomheder, vort land har, en smedemester, der nævner, at han har solgt leverancer i efteråret 1977 til fast pris til levering i foråret 1978, og nu er fortvivlet, fordi hele hans fortjeneste vil blive opspist, som følge af at stålpriserne er blevet forhøjet.

Det er jo sådan, at vores stålproduktion beskæftiger 2.500 personer, men de stålforbrugende virksomheder beskæftiger 170.000 personer. Derfor er Danmark først og fremmest et stålforbrugende land, og det er dér, vores interesser er.

Industrirådets formand, hr. Brüniche-Olsen, har til Børsen her forleden dag, den 8. februar, udtalt: »Prisniveauet for jern og stål i EF vil som følge af det seneste initiativ fra Bruxelles placere priserne over verdensmarkedsniveauet og vil medføre en varig forringelse af konkurrenceevnerne både for stålforbrugende virksomheder, der eksporterer til tredjelande, og for importkonkurrerende firmaer. Sådanne forhold må nødvendigvis foranledige disse virksomheder til at overveje at flytte produktionen til lande uden for EF.«

Det er altså hr. Brüniche-Olsen. Jeg vil også lige citere SIDs økonom, hr. Harald Hinrich, der i Aktuelt den 9. februar siger, at på længere sigt vil de højere stålpriser også generelt forringe den danske konkurrenceevne. Og i øvrigt nævnes der i samme artikel i Aktuelt, hvorledes en virksomhed i Glostrup får sin produktion fordyret, sin eksport fordyret på grundlag af, at stålpriserne stiger med 40 pct.

Det er baggrunden for det spørgsmål, jeg har stillet, som altså dels går på overgangsproblemerne, fordi disse toldforhøjelser og stålprisforhøjelser reelt har tilbagevirkende kraft. Og den anden halvdel af spørgsmålet er dette, hvad man kan gøre for på længere sigt at modvirke den omkostningsfordyrelse,

som industrien regner ud til 600 mill. kr. på årsbasis for den danske stålforbrugende industri.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Som svar på det spørgsmål, som hr. Ib Christensen har stillet, kan jeg sige, at i forbindelse med de i december 1977 truffne EF-beslutninger vedrørende stålmarkedet har danske erhvervsorganisationer fremsat ønske om konkrete særordninger. Ét ønske vedrører kontrakter indgået før 1. januar 1978, den dato, hvor vore EF-prisforhøjelser trådte i kraft, og jeg kan forstå på hr. Ib Christensen, at det er det forhold, hr. Ib Christensen siger til, når han i sin begrundelse anfører, at stålpriserne reelt har fået tilbagevirkende kraft.

Jeg kan sige, at regeringen i høj grad er opmærksom på dette problem og har anmodet EF-Kommissionen om at finde en tilfredsstillende løsning på det og gøre det i en drøftelse med industriens repræsentanter.

Jeg kan også fortælle, at sådanne kontakter har fundet sted på EF-plan med deltagelse af en dansk repræsentant for den stålforbrugende industri, og at der, om det skønnes formålstjenligt, også vil blive arrangeret et møde direkte mellem Kommissionen og danske erhvervsrepræsentanter.

Jeg kan endvidere sige, at der af hensyn til skibsværfternes konkurrencesituation er givet toldfritagelse i den fælles toldtarif for materialer, som indgår i skibsbygning. Der er altså derfor grund til og også basis for at søge en mere varig undtagelsesordning, og også dette problem er drøftet i Rådet og med Kommissionen.

Hvad angår de mere langsigtede økonomiske virkninger af de forhøjede vejledende priser og de bindende mindstepriser, kan man vanskeligt bedømme dem, bl. a. fordi der i EF – og i Danmark i øvrigt – handles jern og stål til lavere priser end de vejledende priser. Det er imidlertid netop formålet med beslutningen at afhjælpe krisen i stålindustrien ved regulering af markedets funktion inden for rammerne af traktaten, og det gøres i stedet for indgreb foretaget af industrien selv eller ved nationale støtteordninger, hvad vi jo heller ikke er tilhængere af.

Kommissionen har udtrykkelig fremhævet, at den ikke ønsker at løse stålværkernes pro-